

Иван Вазов
Наший доктор

Ей докторе, ей докторе,
сива мотовилка,
болен съм, моля ти се,
дай ми нещо билка.

– Не, не мога! Във хотела
чака ме трапеза
и не зная дали скоро
оттам ще излеза.

Докторе мой, помогни ми,
много зле тресе ма.
– Твоята треска нека чака,
ази ща подрема.

Докторе! Око боли ме!
Какво да се чини?
– Няма нищо! Остави ме!
То само ще мине.

Ух, какви са хора диви!
Само ме смущават.
Нека търпят! Те са криви,
че се разболяват.

Той яде, пий, спи, прочита,
ноктете си стърже
и с тез дела важни чака
месец да се свърши.

Докторе! За бога, чуй ме!
Целий ден те дира;
ела скоро да помогнеш,
щерка ми умира!

– Ух! Занят съм, остави ме,
сюрмакиньо гола!
Ази бързам да получа
четирийсет пола.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Преслав Марков

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8408>]